

• Na Santiago de Compostela en

Tweede

De Duivense wethouder Henk Nijland fietste de Liberation Route: 1.600 kilometer trappen.

door René Boekhorst

De Liberation Route volgen, een tocht in het spoor van de geallieerden in 1944 en 1945, is een populaire bezigheid. Henk Nijland stapte op de fiets en trapte 1.600 kilometer door Engeland, Frankrijk, Luxemburg, België en Nederland. Het voelde als een tweede bevrijding.

U fietste al eens naar Santiago de Compostela en Rome. Waarom dit jaar de Liberation Route?

„Ik ben in 1944 geboren, en dat is toch het jaar dat de voorbereidingen voor de bevrijding werden getroffen. Bovendien hebben we dit jaar voor de zeventigste keer 5 mei gevierd. Ik móest deze route dus rijden. Bovendien: het is een ongelooflijk mooie tocht.”

Waarom hebt u in Engeland gefietst? Dat is toch niet bevrijd?

„Nee, maar de Engelsen hebben ons wel mede bevrijd. Kijk naar grote operaties, zoals Overlord van de Amerikaanse, Britse en Canadese geallieerden. Engeland mocht dus niet ontbreken.”

Heeft de Liberation Route indruk op u gemaakt?

„Nou en of. Ik raakte erg onder de indruk toen ik door Normandië fietste. Zo fietste ik van Cherbourg naar Caen en reed ik langs de kustplaatzen van D-Day. Dan word je wel even stil, hoor. Ook de hartelijkheid van Fransen heeft me diep geraakt. Eén Fransman was lyrisch toen ik hem vertelde waarom ik aan het fietsen was. Dan ben je ineens een bezienswaardigheid. Hij ontving me met glashelder water.”

Water? Geen wijn?

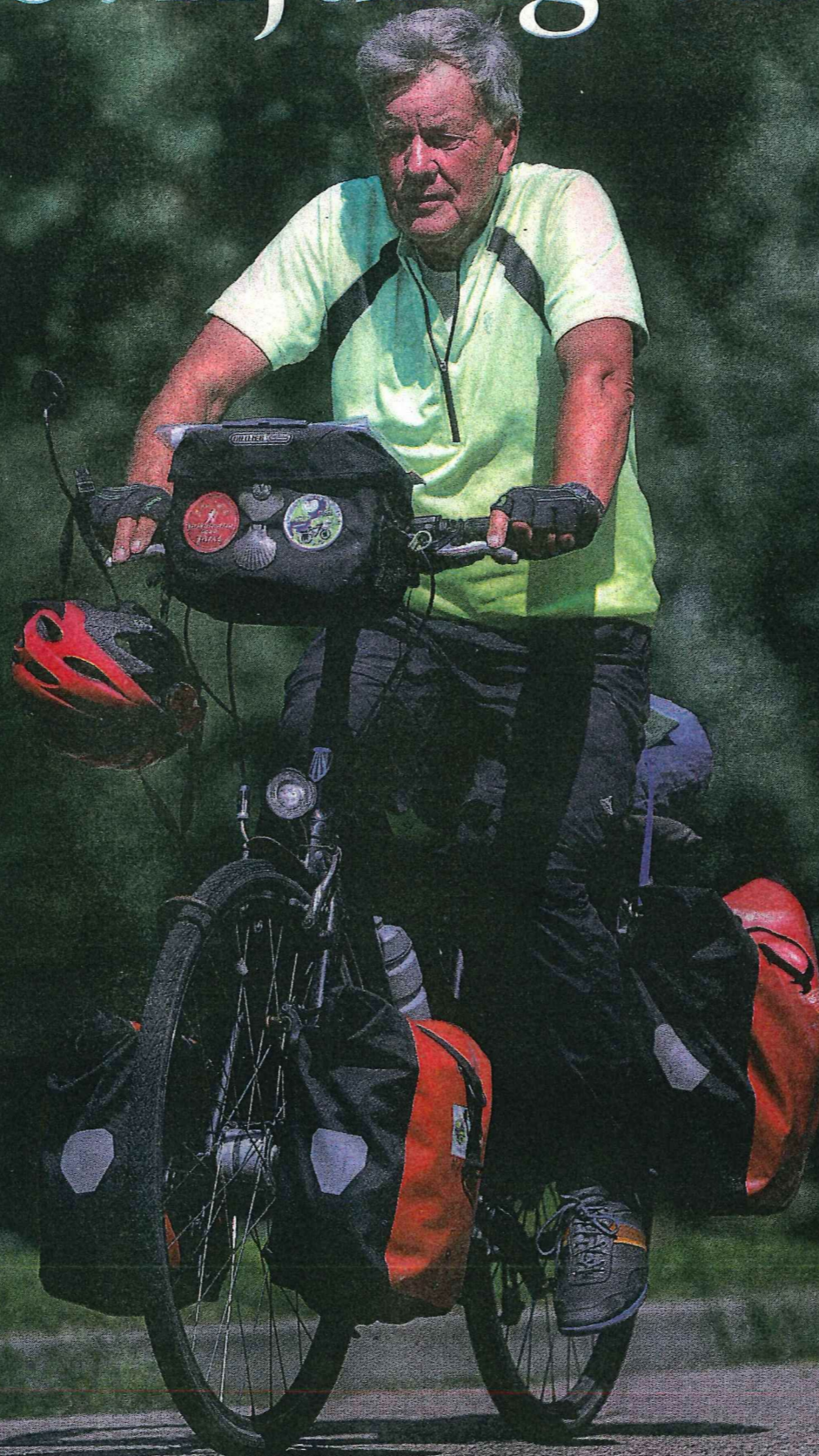
„Nee, water, en dat heb ik ook bijzonder op prijs gesteld, al lust ik op z'n tijd best een wijntje. Water is een basisvoorziening. Zonder eten kun je wel even, maar als je geen water hebt, heb je een probleem.”

Duidelijk, maar toch: het is nogal karig, water...

„Maar die soberheid maakt alles juist zo mooi. Ik heb geld zat, maar tijdens mijn fietstochten wil ik van zo min mogelijk leven – 30 euro per dag volstond voor alles. Zo heb ik iedere dag mijn eigen potje gekookt. El-

Rome ditmaal een tocht om de zeventigste verjaardag van 5 mei te vieren

bevrijding van Nijland

ke avond spaghetti, want pasta is een energiebron waar je goed op fietst. Ik ben een kei in spaghetti-koken geworden. Overdag at ik veel brood, worst en kaas. En fruit – heel veel fruit. Dat *basic* leven is schitterend.”

De bevrijdingsroute rijden was uw missie, maar u zult toch ook mensen zijn tegengekomen die u bijgebleven zijn.

„Absoluut. Toen ik Nederland binnenreed in het Limburgse Mesch, kwam ik op een camping – ik sliep elke nacht in mijn tentje dat ik bij me had, net zoals regenkleding en eten – een mooie vrouw van een jaar of 55 tegen. Ze had een paardenstaart tot op de heupen. Ik groette haar en ze lachte vriendelijk naar me. Toen kwam haar echtgenoot naar me toe en vertelde hij me haar trieste verhaal. Zijn vrouw had een aneurysma gehad waardoor ze twee keer aan een hart-longmachine heeft moeten liggen. Ze raakte in coma en is haar kortetermijngeheugen daardoor kwijtgeraakt. Haar man moet haar permanent in de gaten houden, want ze vergeet alles binnen tien minuten. Toen ik haar complimenteerde met haar mooie staart, vertelde ze me dat ze er thuis twee had liggen die ze had afgeknipt. Dingen uit een ver verleden wist ze zich nog wel te herinneren. Heel tragisch. Je zag ook niks aan die prachtige vrouw.”

Ook bezorgd geweest om de eigen gezondheid? U bent tenslotte niet meer de jongste.”

„Nou, als je zo'n verhaal hoort... Ik zei wel eens tegen mezelf: 'Henk, je fietst de hele wereld door en jou overkomt niets; je boft maar mooi.' Ik heb wel piekermomenten gehad. Dat ik bedacht dat ik een echt probleem zou hebben als ik niet meer kan kruipen – want dan kom ik de tent niet meer in... Tegelijkertijd besef je hoe kwetsbaar je bent, zeker als je over lange wegen rijdt waar ook zwaar vrachtverkeer overheen gaat. Ik fiets altijd anderhalve meter van de rand – dan heb je nog ruimte om uit te wijken – en droeg elke dag een gele trui. Niet omdat ik fietste tijdens de Tour de France, maar omdat geel opvalt.”

Blij dat u weer terug bent?

„Nou, mijn vrouw vond het niet leuk dat ik wegging, maar ze liet me wel mijn gang gaan. Ze is ook goed opgevangen door de kinderen. Trouwens: toen ik thuiskwam, was het eerste wat ze zei: 'Henk, buiten uitkleden.' Tja, helemaal fris roken de kleren niet meer. Je zweet en knoeit wel eens wat op je kleren, hè? En onderweg wassen is er niet bij. Ja, je sopt wat langs de weg, maar dat is het niet het echte, grondige werk...”

Hebt u al nieuwe plannen?

„Nog niet. De jaartjes beginnen nu wel te tellen, want de eerste nachten had ik kramp. Misschien ga ik wel meer in Nederland fietsen. Ons eigen land is zo veel mooier dan we zelf beseften...”

DE LIBERATION ROUTE EN HOE NIJLAND HAAR AFLEGDE

• De Liberation Route Europe verbeeldt de opmars van de geallieerden in de Tweede Wereldoorlog. Ze begint in Portsmouth en

loopt via Frankrijk, België, Luxemburg en Nederland naar Duitsland.

• Henk Nijland ging niet diep Duitsland in,

maar reed van Bastogne terug naar Nederland.

liberationroute.nl
henkopweg.nl